

Кулик І. А., магістрант,
наук. кер. – **Абракітов В. Е.**, канд. техн. наук, доц.,
*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова, Україна*

ПОБУДОВА КАРТИ ШУМУ САЛТІВСЬКОГО ЖИТЛОВОГО МАСИВУ МІСТА ХАРКОВА

Сьогодні усе частіше на перше місце виходять питання забезпечення акустичного комфорту та акустичної безпеки середовища помешкання Людини. Причому при виборі та проектуванні шумозахисних заходів особливо важливо мати графічний розподіл шуму на досліджуваній території, тобто потребується: *по-перше*, перш за все, зробити акустичні виміри; *по-друге*, побудувати так звану карту шуму, що надає графічної уяви про зони акустичного комфорту та акустичного дискомфорту.

Карта шуму – це фрагмент генерального плану території, що являє собою топографічну підоснову з нанесеними на неї зонами акустичного комфорту й акустичного дискомфорту. Графічне відображення точок із однаковими акустичними характеристиками, з'єднаних між собою ізолініями рівного рівня, дозволяє відобразити зашумлені зони на території сучасного міста і запропонувати ті чи інші необхідні заходи боротьби із шумом в необхідних випадках.

Нашим особистим внеском у вирішенні проблеми боротьби зі шумом з'явилися акустичні дослідження, проведені в м. Харкові. Притому нашим суто особистим вкладом у вирішення проблеми боротьби зі шумом стали дослідження в найбільшому житловому масиві м. Харкова, званому Салтівка. У цьому місті, що є ні чим іншим, як спальним районом, у відносно компактних умовах (з високою щільністю населення), мешкає близько півмільйона людей.

Для мешканців надважливо забезпечити комфортні умови життя, оскільки багато хто скаржаться на вуличний шум, що заважає в їхніх квартирах – чи вдень; чи вночі; чи вночі та вдень сумісно. Джерелом надвисоких рівнів шуму є дуже інтенсивні транспортні потоки. Метою наших досліджень стала побудова нами карти розподілу шуму на зазначеній ділянці (район Салтівка в м. Харкові). Наше наукове дослідження взагалі є експериментальним та базується на значній кількості натурних акустичних вимірів. Місця проведення вимірів обиралися на чистих й сухих ділянках вулиць і доріг, з постійною швидкістю руху транспортних засобів, на відстані не менш 50 м від перехресть, транспортних площ і зупинних пунктів пасажирського громадського транспорту в періоди максимальної інтенсивності руху транспортних потоків. Виміри не проводилися під час випадання атмосферних опадів і при швидкості вітру більш 5 м/с. Вимірювальний мікрофон розташовувався на тротуарі або на узбіччі на відстані 7.5–0.2 м від осі близької до точки виміру смуги.

В умовах стиснутої забудови вимірювальний мікрофон в деяких місцях приходилося розташовувати на відстані меншому 7,5 м від осі близької до точки виміру смуги або шляхи руху транспортних засобів, але не ближче 1 м

від стін будинків, суцільних заборів і інших споруджень або елементів рельєфу, що відбивають звук. Вимірювальний мікрофон був спрямований у бік транспортного потоку. Оператор, що проводив вимір, перебував на відстані не менше, ніж 0,5 м від вимірювального мікрофону. Перемикач частотної характеристики вимірювальної апаратури при проведенні виміру рівнів звуку було встановлено в положенні «А» Період виміру шумової характеристики транспортного потоку, до складу якого можуть входити автомобілі, мотоцикли, тролейбуси, трамваї, повинен охоплювати проїзд не менше 200 транспортних одиниць в обох напрямках.

Шум у нічний час в одній і тій точці вкрай сильно відрізняється від шуму в денний час. Тому виміри шуму робилися як в нічний час, так і в денний.

Результатом проведеної роботи стала побудова карти шуму Салтівського житлового масиву м. Харкова.

Слід помітити, що створення карт шуму дозволяє здійснювати моніторинг акустичного забруднення навколишнього середовища, вивчити закономірності поширення шуму в міській забудові, коригувати надалі майбутні проектні рішення.

Нікітенко Є. О., магістранта,
наук. кер. – **Оболенцева Л. В.**, канд. екон. наук, доц.,
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова, Україна*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФЕСТИВАЛЬНОГО ТУРИЗМУ В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Розвиток та популяризація різноманітних туристичних напрямків у Харківській області та й загалом по території України дає значний поштовх для поширення фестивального виду туризму. На даний час в публікаціях та монографіях українських та закордонних вчених географів та економістів не має чіткого визначення терміну «фестивальний туризм», або «фестивальний тур». М. П. Крачило в своїй монографії «Географія туризму» виокремлює фестивальний туризм як вид культурно-розважального туризму, у складі розважальної подорожі з метою відвідування фестивалів і спортивних заходів [3]. В роботах І. М. Школи виділяються пізнавально-розважальні тури, головною метою яких є відвідування святкових заходів, концертів, виставок, святкування історичних подій, проте слово «фестивальний» не вживається [2]. О. О. Бейдик виділив фестивально-розважальний туризм як окремий підвид культурно-розважального туризму [1].

Поглиблений аналіз та виявлення основних закономірностей в розвитку фестивального туризму як окремого виду туризму, дає можливість визначити нові напрямки в розробці туристичних турів по всій території Харківської області, а також сприяє більш масовій популяризації фестивального туризму.

У фестивальному туризмі можна виділити наступні підтипи: етнічні